

POSUDEK VEDOUČÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE

Diplomant: Bc. Ivan Kašík

Název práce: Pražské městské třídy – Regenerace Vršovické ulice

Diplomová práce Bc. Ivana Kašíka je zpracována na aktuální téma regenerace jedné z významných pražských městských tříd, Vršovické ulice. Kultivace a komplexní regenerace veřejných prostorů se v uplynulých letech stává ústředním tématem urbanismu a plánování rozvoje českých měst, Prahu nevyjímaje.

Předkládaná diplomová práce je založená na velice pevných základech. Rozsah a komplexnost **analýz** Vršovické ulice svědčí o zájmu diplomanta o dané téma a dokládá jeho výborné znalosti řešeného území. Výstupy analýz přehledně a srozumitelně syntetizují zásadní poznání o fungování Vršovické ulice v rámci systému veřejných prostorů dotčené části města, jakož i poznání o ulici samotné, o její morfologii, o jejím využití, o provozních a prostorových vazbách atp.

Stanovená **vize** regenerace Vršovické ulice je adekvátní jejímu významu v systému veřejných prostorů města, kde tvoří páteř veřejných prostorů Vršovic. Vize se tuto historicky danou roli ulice nesnaží změnit, reaguje však na identifikovaný problém absence jednoznačného a čitelného centra Vršovic, jehož vázanost právě na Vršovickou ulici se logicky nabízí. **Cíle**, které mají vést k naplnění stanovené vize, jsou však poněkud formální a s vizí jako by věčně nesouvisely. Nastolené cíle zejména opomíjejí zcela zásadní identifikovaná témata Vršovické ulice, jako je absence její struktury a rytmizace uzlovými prostory či absence jednoznačně urbanisticky čitelného začátku a konce ulice. Ve světle těchto zásadních systémových témat se pak nastolené cíle směřující k doplnění stromořadí či ke zlepšení podmínek pro cyklisty jeví jako malicherné.

Návrh diplomové práce se však naštěstí vrací na správné koleje a staví na základech výborně zpracovaných analýz. Návrhová část diplomové práce se snaží reagovat na všechna zásadní zjištění z analýz, posilovat identifikovaná pozitiva a eliminovat identifikovaná negativa Vršovické ulice.

Základní koncepce návrhu je poněkud hůře srozumitelná, zejména pak její grafické vyjádření, které ne zcela koresponduje s textem základní koncepce, který oproti schématu obsahuje více urbanistických prvků základní struktury ulice. K lepšímu pochopení konceptu řešení pak ale pomáhají dílčí koncepty veřejných prostorů a zelené infrastruktury.

Celkový urbanistický návrh je dobře srozumitelný, a to zejména díky graficky zdařilému „vymezení veřejného prostoru“ Vršovické ulice, v němž se odráží primární snaha o zlepšení čitelnosti jednotlivých uzlových veřejných prostorů vázaných na Vršovickou ulici. Celkové urbanistické situaci lze vytknout zejména absencí objasnění navrhovaných vazeb Vršovické ulice na okolí, zcela zde chybí například grafické znázornění Čechova náměstí, krajinné osy Botiče, Havlíčkových sadů, Kodaňské a Moskevské ulice a dalších klíčových veřejných prostorů determinujících fungování a charakter Vršovické ulice. Chybí také zakres tramvajové trati v Moskevské ulici.

Urbanistické detaily řeší čtyři hlavní uzlové prostory vázané na Vršovickou ulici. Zpracované jsou stejnou formou a jsou dokumentované shodným okruhem grafických výstupů (s výjimkou uzlu Bohemians). Všechny čtyři detaily pak trpí i stejnými neduhy. Urbanistické situace jsou zpracované jako slepé mapy, bez popisů a důslednějšího objasnění hmotového řešení a využití budov. Zvláště citelně pak ve všech detailech chybí návrh vztahu funkčních/aktivních parterů budov k navazujícím veřejným prostorům. Chybí také zobrazení průchodů budovami v parteru, pasáží či loubí, jakož i řešení dopravní obsluhy a zásobování nových budov, parkování jejich uživatelů, včetně například polohy vjezdů do podzemních garáží.

Uzel Vršovické nádraží: Návrh zastavení území okolo nádraží Praha-Vršovice je v zásadě urbanisticky správný, vzhledem k velmi dobré dostupnosti a obslužnosti kapacitními systémy hromadné dopravy. Základní koncepce návrhu počítá v daném místě s umístěním „urbanistické dominanty“. Je však otázkou, zda tuto roli opravdu naplní navržené homogenní deskové hmoty, bez citlivějšího hmotového členění, bez zdůraznění nároží či bez zdůraznění vazby na vlakové nádraží a průchod k budoucí stanici metra D na náměstí Bratří Synků atp.

Uzel Bohemians správně řeší dotvoření prostoru ulice lokálními dostavbami bloků podél ulice.

Ústředním motivem návrhu revitalizace **uzlu Eden** je zvětšení současného náměstí a umístění nové radnice MČ Praha 10 v jižním čele náměstí, a to na úkor současného nákupního centra Eden. Nabízí se přitom otázka, zda městská část Praha 10 potřebuje takto velké „ceremoniální náměstí“ a zda by nebylo vhodné takto velký prostor náměstí alespoň více strukturovat. Poněkud nejasná pak zůstává vazba nového náměstí na novou železniční zastávku Praha-Eden.

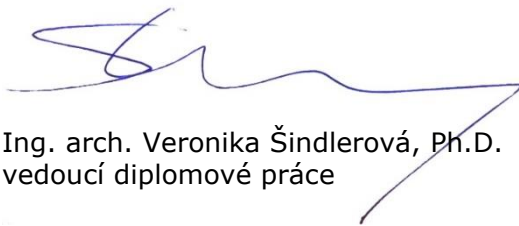
Myšlenka umístění výškové dominanty na **Kubánském náměstí**, jako zakončení Vršovické ulice, nelze v zásadě nic vytknout. Je pouze otázkou, zda nebylo pro umístění dominanty možné využít přestavby části stávajícího bloku ve východním čele náměstí a zda tedy bylo nutné obětovat část stávající plochy náměstí.

Diplomová práce Bc. Ivana Kašíka je dobře metodologicky zvládnutá a odráží se v ní zkušenosti nabyté při studiu Modulu prostorové plánování. Návrhová část práce (na rozdíl od analytické části) však v některých částech trpí horší srozumitelností. Návrhová část práce je velmi skoupá na vysvětlující texty a řada výkresů a schémat pak postrádá slovní komentář úplně. Jak již bylo poznamenáno výše, některé výkresy návrhové části jsou bez popisů a mají formu slepých map.

I přes výše uvedené výtky diplomovou práci Bc. Ivana Kašíka jednoznačně doporučuji k obhajobě. Její nejsilnější stránkou jsou velmi kvalitní a komplexní analýzy, které pak nastavují zrcadlo návrhové části, která se ve světle analýz může jevit jako poněkud „nedotažená“.

Diplomovou práci považuji za celkově zdařilou a hodnotím jí známkou B.

V Praze dne 3. 6. 2021

Ing. arch. Veronika Šindlerová, Ph.D.
vedoucí diplomové práce